

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, Mgr. Radovana Havelce, JUDr. Zdeňka Kühna a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **S. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 10. 2008, č. j. 62 Az 16/2007 - 43,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 10. 2008, č. j. 62 Az 16/2007 - 43 (dále jen „napadené usnesení“), kterým krajský soud ve výroku I. zamítl jeho návrh ze dne 7. 7. 2008 na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku téhož soudu ze dne 23. 5. 2008, č. j. 62 Az 16/2007 - 23. Současně krajský soud výrokem II. napadeného usnesení vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení opravil vady kasační stížnosti tak, že si zvolí advokáta a předloží plnou moc k zastupování. Tento postup krajský soud odůvodnil neprokázáním předpokladů pro osvobození od soudních poplatků stěžovatelem, neboť ten neosvědčil ve stanovené lhůtě své majetkové poměry, a nesplnil tedy jednu ze zákonných podmínek pro ustanovení právního zástupce *ex officio*.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve tím, zda jsou splněny všechny podmínky řízení o kasační stížnosti. Jednou z těchto podmínek je i včasnost podání návrhu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Ze soudního spisu vyplynulo, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručováno na adresu, kterou uvedl v kasační stížnosti proti shora uvedenému meritornímu rozhodnutí krajského soudu; tato adresa odpovídá též evidenčním údajům Policie ČR (viz č. l. 40 a 42), tedy „P. 9 – L., N. K. 1568/1“. Tam však stěžovatel nebyl zastížen a zásilka proto byla dne 10. 10. 2008 uložena u poštovního přepravce (č. l. 45 soudního spisu). Protože si ji stěžovatel ve lhůtě 3 dnů nevyzvedl, považuje se, v souladu s ustanovením § 50c odst. 4 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), v návaznosti na § 42 odst. 5 s. ř. s., poslední den této lhůty za den

doručení. To konkrétně znamená, že k doručení usnesení cestou uvedené fikce došlo dne 13. 10. 2007.

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek; podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů bylo tedy pondělí 13. 10. 2008 a lhůta dvou týdnů proto skončila v pondělí 27. 10. 2008. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 16. 11. 2008 (viz obálka na č. l. 52), tak byla podána opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše zmiňované ustanovení § 106 odst. 2 *in fine* s. ř. s. prominout.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že na opožděnosti kasační stížnosti nemůže nic změnit ani fakt, že napadené usnesení bylo stěžovateli (opět na adresu *P. 9 – L., N. K. 1568/1*) dne 10. 11. 2008 doručeno opětovně, a to soudním doručovatelem (č. l. 46). Ani následné doručení napadeného usnesení soudním doručovatelem poté, co bylo na základě zákonné fikce považováno za doručené (§ 50c odst. 4 o. s. ř.), totiž neoživuje běh dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti. V uvedeném smyslu se vyjádřil již v minulosti Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 18. 2. 2004, č. j. 1 Azs 12/2004–35 (dostupné z <http://www.nssoud.cz>). Bez ohledu na další okolnosti je navíc zcela evidentní, že k tomuto doručení došlo až po datu 27. 10. 2008, tedy po marném uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Sluší na tomto místě poznamenat, že není zřejmé, co krajský soud k takovému postupu vedlo; nově provedené doručení může mít pro stěžovatele význam toliko informativní.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.]. Stěžovatele přitom nevyzýval k odstranění dalších chybějících podmínek řízení (právní zastoupení), neboť by takový postup byl zjevně bezúčelný.

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. ledna 2009

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu